

[Bertel Dahlgaard.]

ning her i landet, er almindelig anerkendte, og jeg tvivler om, at der er nogen i apotekerkommissionen, som vil modsige dem.

Når det ærede medlem gav udtryk for, at hvis det virkelig var rigtige betragtninger, kunne det ærede medlem ikke se forskellen på en sådan apotekerordning og egentlig socialisering, synes jeg, det vidner om, at det ærede medlem ikke tilstrækkeligt har anstillet principielle betragtninger og overvejet hele den stilling, som dansk apotekervæsen har. Når jeg talte om, at den enkelte apoteker skal have dækket de normale omkostninger og en rimelig og god driftsherreløn, er det indlysende, at det vil sige den normale driftsherreløn, og det er netop ensbetydende med, at den dygtige apoteker, som hæver sig over gennemsnittet, får udbyttet af denne øgede dygtighed. Nu må det ærede medlem ikke bedrøve mig og ikke ryste på hovedet. Det er noget fuldkommen oplagt og selvfølgelig, som ingen vil kunne bestride. Forskellen er, at under en socialisering bliver de pågældende en slags statens funktionærer, men her foregår der en vurdering af den værdi, som et apotek under normal dygtig drift vil have. Derigennem sikres der, at den enkelte får udbyttet af den særlige dygtighed, som han er i besiddelse af. Det er den store principielle forskel, og det synes jeg ikke vi bør stå længere og diskutere her i folketinget. Det er grundlaget, og det bliver grundlaget for den kommende ordning. Der er ingen, der vil kunne tænke sig noget andet.

Evald Christensen: Det glædede mig, at det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard nok mente, at den store fond, der nu er, kunne komme til at virke med til en nedsettelse af apotekervarerne. Men jeg fik ikke noget svar — og det ville det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard måske heller ikke give mig — på mit spørgsmål vedrørende det, der står i bemærkningen angående § 4 om nettoafgiften, det, jeg gerne ville have bedre oplysninger om.

Til det ærede medlem hr. Poul Claussen vil jeg gerne sige, at jeg ville slet ikke være den ængstelse, som han gav udtryk for, at vi, hvis vi fik fri apotekernæring, så ingen apoteker ville få i Øster Vrå eller Hallund, måske heller ikke i selve Vrå stationsby, de ville hellere allesammen ligge omkring selve springvandspladsen i Hjørring. Den tror jeg slet ikke på. Med fri apotekernæring skulle vi nok i alt fald få apotek ligeså mange steder, som vi har nu. Jeg har siddet

som præst i en lille by i Amerika på 1 200 indbyggere. Vi havde to apoteker i denne by, og de klarede sig godt begge to. De havde også lov at handle med andre ting end lige akkurat medicin. Det billede, som det ærede medlem hr. Poul Claussen kom med om et lille hjørne med medicinalvarer, passer ikke. Det amerikanske apotek ligner en ganske almindelig forretning. Der er altså god orden derinde. Man kan få forskellige ting der, og til det ærede medlem hr. Bollerup Madsen vil jeg sige, at man er forpligtet i apoteket til at sælge medicin efter recept til alle dem, som kommer med recept ind i apoteket. Skulle et apotek ikke have de varer, som skal til efter recepten, er der et andet apotek ikke langt borte, som vil sælge dem, og det vil sikkert føre med sig, at den første snart skulle få fat på varerne.

Det er et håb, jeg har til den kommende apotekerlovgivning, at vi vil nærme os friere næring også med hensyn til apoteksvæsenet.

Første næstformand (Arnth Jensen): Det ærede medlem hr. Poul Claussen har ordet for en kort bemærkning.

Poul Claussen: Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard formentede mig til at begynde med i sin replik ikke, at det var muligt, at han kunne give mig belæring, men det forekommer mig, at det ærede medlem alligevel befittede sig ganske overordentlig på at komme den vej ud i det, det ærede medlem sagde heroppe. Men selv det ærede medlems iver ufortalt er det ikke lykkedes det ærede medlem at overbevise mig om, at skatter og afgift i den givne forbindelse er så forfærdelig forskellige. Det er klart, at man for sådanne afgifter må komme op i stor højde med satserne, så længe man benytter det samme princip til beregning af afgifterne, som man benytter til beregning af skatterne i dette land, så længe man stadig går ind i skatteskalaen. Der var mange andre måder, man kunne lave en næringsafgift på, sådan at den ikke havde, om jeg så må sige, en lighed med skatteopkrævningen. Man har i dag fra det offentliges side gjort denne afgift til en skatte lignende opkrævningsform. Jeg kunne godt, hvis tiden tillod det, nævne andre former, men jeg tvivler ikke på, at det forsåvidt er unødvendigt. Det ærede medlem er jo formand for kommissionen og må have hørt mange forskellige forslag fremsat angående dem. Det er ikke absolut nødvendigt, at den næringsafgift, man pålægger et